

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/160/2019
Identifikačné číslo spisu: 8315204688
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8315204688.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Železnice Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Klemensova č. 8, IČO: 31364501, proti žalovanému Ing. G. G. bývajúcemu v L., zastúpenému JUDr. Júliom Kvetánom, advokátom so sídlom v Humennom, Štefánikova č. 17, o obnovu konania, vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 18 C 238/2015, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 11. decembra 2018 sp.zn. 24 Co 102/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 12. februára 2018 č.k. 18 C 238/2015-344 žalobu žalovaného na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 7 C 668/2001 zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

1.1. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný sa povolenia obnovy konania domáhal z dôvodu uvedeného v § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a dôvodnosť a oprávnenosť ním podanej žaloby oprel o skutkové tvrdenie o tom, že nájomná zmluva s dátumom podpisu dňa 20. decembra 1996 je neplatná, že ide o falzifikát, nakoľko on uzavrel nájomnú zmluvu s platnosťou od 21. decembra 1996. V konaní bolo nesporne a nepochybne zistené, že medzi stranami sporu bola uzavretá len jedna nájomná zmluva č. XXX-XXX/XX na prenájom nebytových priestorov vo vlastníctve žalobcu. Sporným medzi stranami sporu bol iba dátum podpísania tejto nájomnej zmluvy, a to deň 20. decembra 1996 a deň 21. decembra 1996. Nájomné zmluvy s oboma uvedenými dátumami sú vo svojom obsahu identické a sú stranami sporu podpísané. Medzi stranami nebolo sporu o tom, že zmluvný vzťah na základe nájomnej zmluvy č. XXX-XXX/XX trval, že účastníci zmluvy plnili podľa zmluvy, vrátane žalovaného, ktorý odplatne prenajímal predmet nájmu ďalším osobám. Rozdielny dátum podpisu uvedený na viacerých rovnopisoch medzi stranami sporu uzavretej jedinej nájomnej zmluvy s identickým obsahom, nespôsobuje, ako sa žalovaný mylne domnieva, neplatnosť nájomnej zmluvy ako celku. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie za to, že rozhodnutia v konaní sp.zn. 7 C 668/2001, ktorého

povolenia obnovy sa žalobou domáha, by v prípade povolenia obnovy nemohli pre žalovaného priniesť priaznivejšie rozhodnutie vo veci samej, a preto nie je splnený jeden z predpokladov pre povolenie obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p., pre ktorý bolo potrebné žalobu zamietnuť. Výrok o trovách konania odôvodnil § 255 ods. 1 O.s.p.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom z 11. decembra 2018 sp.zn. 24 Co 102/2018 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. S poukazom na § 387 ods. 2 CSP sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie ako i jeho právnym posúdením veci. Aj podľa názoru odvolacieho súdu dátum uzavretia zmluvy je pre jej platnosť irelevantný; aj keby bola nájomná zmluva uzavretá 21. decembra 1996, nič by to nemenilo na platnosti zmluvy č. XXX-XXX/XX ako takej, a teda ani na vecnej správnosti rozsudku Okresného súdu Humenné z 9. júla 2013 sp.zn. 7 C 667/2001. Výrok o trovách odvolacieho konania odôvodnil § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP.

3. Žalovaný podal proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, v ktorom namietal, že súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Namietal, že súdy pri svojom rozhodovaní nezohľadnili všetky vykonané dôkazy a sa s nimi jednotlivito, ani vo vzájomnej súvislosti nevyporiadali. Nesúhlasil s právnym názorom odvolacieho súdu, že dátum uzavretia nájomnej zmluvy je pre jej platnosť irelevantný, ako i odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu. Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu žalovaného uviedol, že rozhodnutia súdov sú vecne správne a žalovaným v dovolaní tvrdené procesné nedostatky sú neopodstatnené; navrhol dovolanie zamietnuť.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. V danom prípade vyvodil žalovaný prípustnosť podaného dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, z ktorého vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

7. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1 Cdo 42/2017, 2 Cdo 20/2017, 3 Cdo 41/2017, 4 Cdo 131/2017, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 73/2017). Dovolací súd preto aj v danom prípade skúmal opodstatnenosť argumentácie žalovaného, že v konaní došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti.

8. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných

predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

9. Nesprávnym procesným postupom v zmysle § 420 písm. f/ CSP sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie) znemožňujúca strane sporu (účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 162/2017, 3 Cdo 22/2018, 4 Cdo 87/2017, 5 Cdo 112/2018, 7 Cdo 202/2017, 8 Cdo 85/2018). Pojem „procesný postup“ nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním na meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu; je ním len samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou (návrhom) uplatneného nároku (1 Cdo 228/2017, 2 Cdo 220/2017, 3 Cdo 110/2017, 4 Cdo 128/2017, 5 Cdo 45/2018, 7 Cdo 35/2018, 8 Cdo 56/2017, 1 VCdo 2/2017). Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórnny) produkt prejednávania veci v civilnom konaní, nie je ním ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (1 Cdo 18/2018, 2 Cdo 39/2018, 3 Cdo 173/2017, 7 Cdo 150/2017, 8 Cdo 49/2017). Ústavný súd považuje tieto závery najvyššieho súdu za ústavne udržateľné (I. ÚS 21/2018, III. ÚS 614/2017, IV. ÚS 88/2018).

10. Žalovaný vychádzajúc z obsahu dovolania vytýka odvolaciemu súdu nesprávnosť, nepresvedčivosť odôvodnenia jeho rozhodnutia, ako aj záverov v ňom uvedených. Pre prípad, že tým má na mysli nedostatočnú preskúmateľnosť dovolaním napadnutého rozsudku, najvyšší súd uvádza, že už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmatečnosť rozhodnutia a prípustnosť dovolania. Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá len tzv. „inú vadu konania“ zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.“. Toto stanovisko je naďalej aktuálne (1 Cdo 228/2017, 2 Cdo 101/2017, 3 Cdo 92/2018, 4 Cdo 59/2017, 5 Cdo 45/2018, 7 Cdo 141/2017, 8 Cdo 49/2017).

10.1. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinělých (extrémnych) prípadov, o ktoré ide napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

10.2. V posudzovanom prípade je dostatočne zrejmé, čoho a z akých dôvodov sa strany domáhali, čo navrhovali, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd, aké závery zaujal k jeho právnomu posúdeniu. Odvolací súd odôvodnil svoje rozhodnutie spôsobom zodpovedajúcim zákonu. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

11. Pokiaľ žalovaný vytýka odvolaciemu súdu nedostatky v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie, najvyšší súd pripomína, že nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu konania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP (1 Cdo 41/2017, 2 Cdo 232/2017, 3 Cdo 26/2017, 4 Cdo 56/2017, 5 Cdo 90/2017, 7 Cdo 11/2017, 8 Cdo 187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval ústavný súd, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti (II. ÚS 465/2017, I. ÚS 219/2019).

12. Pre úplnosť dovolací súd poukazuje na to, že prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nezakladá ani to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočívalo na nesprávnych právnych záveroch, t. j. nesprávnom právnom posúdení veci (porovnaj najmä judikáty R 54/2012 a R 24/2017, ale aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 101/2017, 3 Cdo 94/2017, 4 Cdo 47/2017, 5 Cdo 145/2016, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 76/2018.

13. Z uvedených dôvodov preto dovolací súd dovolanie žalovaného podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP odmietol.

14. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.